

ΚΥΠΡΟΣ: Τελευταία ευκαιρία να αποφύγει την Ιρλανδική παγίδα

24^η Φεβρουαρίου 2013

Στον πηγαισμό για τις κάλπες του δεύτερου γύρου, η Κύπρος θα πρέπει να αναλογιστεί πως πιάστηκε στην παγίδα της τραπεζικής κρίσης που απειλεί, ως νέος Αττίλας, την ανεξαρτησία της.

Κατ' αρχάς, οι Κύπριοι θα πρέπει να αποδράσουν από την παρανόηση ότι για όλα φταίει το κούρεμα των ελληνικών ομολόγων. Ναι, δημιούργησε προβλήματα στις Κυπριακές τράπεζες. Δεν ήταν όμως το βασικό πρόβλημα.

Στις αρχές του 2012, πριν το ελληνικό κούρεμα κάνει την ζημιά του, η ανεργία στην Κύπρο αυξήθηκε κατά 50%. Τι είχε συμβεί; Μια απλή ματιά στην αγορά εργασίας δείχνει ότι η οικονομική άνθηση του νησιού οφειλόταν, ως επί το πλείστον, στην εισροή κεφαλαίων στην αγορά ακινήτων, που με την σειρά τους δημιούργησαν μια χρηματοποστωτική φούσκα βαθιά στα έγκατα των τραπεζών. Κι όταν αυτά τα κεφάλαια στέγνωσαν, όπως στέγνωσαν στην Ισπανία και στην Ιρλανδία, η ύφεση ξεκίνησε από την οικοδομή, πλήγωσε τις τράπεζες, και εξαπλώθηκε πολλαπλασιαστικά στην υπόλοιπη οικονομία.

Κι από που προέκυψαν τα κεφάλαια που αρχικά εισήλθαν στην κυπριακή οικοδομή, δημιουργώντας την φούσκα που έσκασε; Στην Ιρλανδία η προέλευσή τους ήταν γερμανική. Στην Κύπρο, όπως όλοι γνωρίζουμε, ήταν Ρωσική. Δεν έχει σημασία όμως από που ήρθαν. Σημασία έχει ότι τώρα η φούσκα έσκασε και ο μέσος Κύπριος καλείται να δανειστεί από την Ευρώπη και το ΔΝΤ, όπως έκανε ο μέσος Ιρλανδός, για να πληρωθούν τα σπασμένα τραπεζών και εργολάβων.

Ένα είναι σίγουρο: Ο Κυπριακός λαός πρέπει να μην αφήσει την νέα κυβέρνηση του να επαναλάβει τα λάθη του Δουβλίνου: δεν πρέπει *επ' ουδενί* να αναληφθούν από τον Κύπριο φορολογούμενο δάνεια και υποχρεώσεις εκ μέρους (α) των δανειστών των τραπεζών, (β) των ξένων καταθετών που χρησιμοποίησαν τις κυπριακές τράπεζες για να ξεπλύνουν χρήμα, και (γ) των ιδιοκτητών των τραπεζών που απαιτούν να πνιγεί ο φορολογούμενος στα δάνεια εκ μέρους τους ώστε εκείνοι να παραμείνουν τραπεζίτες.

Πως μπορεί να γίνει αυτό; Η νέα κυβέρνηση πρέπει να χρησιμοποιήσει την ευκαιρία που της δίνεται από το εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής όπου τον τελευταίο καιρό ακούγονται λογικές φωνές οι οποίες προτείνουν: (α) Κούρεμα των ομολόγων των ιδιωτικών Κυπριακών τραπεζών, (β) κούρεμα των καταθέσεων πολιτών χωρών εκτός της ΕΕ και (γ) συρρίκνωση των ίδιων των τραπεζών (χωρίς να χάσει ούτε ένα ευρώ καταθέσεων ο οποιοσδήποτε Κύπριος, Έλληνας ή Ευρωπαίος καταθέτης). *Χωρίς αυτές τις απόλυτα δίκαιες και λογικές ρυθμίσεις*, ο λαός της Κύπρου θα πρέπει να δανειστεί από την τρόικα €16,7 δις, και το χρέος της χώρας ως ποσοστό του ΑΕΠ θα εκτοξευθεί στα 140%. *Με αυτές τις ρυθμίσεις*, και τα «κουρέματα», η Κύπρος θα τα βγάλει πέρα με ένα σχετικά

μικρό δάνειο της τάξης των €5,5 δις και ένα «βατό» ποσοστό χρέους γύρω στα 77%. (Βλ. σχετικό άρθρο στους Financial Times, 10^η Φεβρουαρίου, των Peter Spiegel και Quentin Peel)

Το παιχνίδι είναι εντελώς αμφίρροπο. Η διεθνής των τραπεζιτών θα δώσει μάχη ώστε οι τραπεζίτες να μην χάσουν δεκάρα και οι ζημίες τους να μεταφερθούν, όπως έγινε στην Ιρλανδία και τώρα στην Ελλάδα, στους ισχνούς ώμους των φορολογούμενων πολιτών. Παράλληλα, τραπεζίτες, Ρώσοι ολιγάρχες και δανειστές των πτωχευμένων κυπριακών τραπεζών θα πιέζουν αφόρητα τη νέα κυβέρνηση προς την κατεύθυνση ενός μεγάλου δημόσιου δανεισμού υπέρ τους. Θα ηττηθούν, όπως επιβάλει το συμφέρον της Κύπρου, μόνο αν οι Κύπριοι σύσσωμοι ορθώσουν το ανάστημά τους αρνούμενοι μια δίνη Ύφεσης-Χρέους α λα ελληνικά που μόνο κάποιους επιτήδειους θα ωφελήσει.